Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарна ситуация. — Нові фінансові предложеня дра Білиньского. — Трийдержавний союз і Японія. — Румунія і трийдержавний союз.

Про парляментарну ситуацию Fremdenblatt пише: N. fr. Presse добачує в перерві парляментарних нарад до Зелених Сьвят ознаку, що фінансовий начерк дра Білиньского остаточно перепав. Той погляд неоправданий. Свої виводи кінчить Fremdenblatt так: Полагоджене фінансового начерку буде по сьвятах так само як і тепер необхідним обовязком парляменту. Що до подробиць то правительство готове як тепер так і на будуче до переговорів.

Narodni Listy стверджують, що тревожні вісти про парляментарне положене полягають на недокладних інформациях. На разі нема мови про зміну кабінету. Чехи знають, що бар. Бінерта попирають міродатні круги, підчас коли становище др. Білиньского по послідних подіях в палаті і в Колі не кріпке. „Den“ звіщаючи про захитане становище дра Білиньского, додає, що др. Ґломбиньский, якого уважають наслідником, заявив, що не приняв би теки.

Політичне положене на Угорщині заострило ся. Здає ся, що Кошут іде на руку Юстови. Ніяке сторонництво коаліциї не може підняти ся утвореня кабінету. Криза протягне ся мабуть довше. Число сторонників самостійного угорского банку збільшає ся.

Після звістки, поданої в Allgemeine Korresp., в кругах близьких до двору говорять, що між тридержавним союзом а Японією має прийти до заключення союза в цїли забезпеченя спільних інтересів на далекім Всході. Переговори в тій справі мали вже розпочати ся. В звязи з тим має стояти вість про зірване японьско-анґлійского союза, яка однак не має ніякої правдивої основи, позаяк Японія без огляду на союз з Анґлією має право заключити подібний союз з тридержавним союзом, не занедбуючи через те своїх обовязків супротив Анґлії.

Korresp. Zentrum доносить, як каже, з польского жерела, що пляни дра Білиньского стрітили в Колї польскім сильнійший опір, як то стало звістним. На першім місци стоять сумніви політичні, іменно побоюване перед обмеженєм автономії краю. Консерватисти і людовці суть рішучими противниками проектів дра Білиньского, народні демократи лагіднійше їх оцінюють.

Fremdenblatt, обговорюючи онугдашне експозе міністра скарбу в буджетовій комісиї, підносить, що міністер в своїй бесїді присьвятив також кілька слів фінансовому плянови. Др. Білиньский зазначив, що поголоски о понеханю первістного фінансового пляну не відповідають дійстности, що радше рішене о державних предложенях буде застережене палатї. Справедливість велить признати, що непопулярні підвисшеня податків, котрих міністер скарбу мусить тепер боронити в парляменті, мають свою точку виходу в бажаню виповнити жаданя, які від многих літ висказують автономістичні сторонництва, іменно санациї краєвих фінансів. Найбільша часть доходів, яких міністер скарбу надїє ся з підвисшеня податку від пива і горівки, має бути ужита в користь країв, а лиш малу часть призначує міністер для держави. Треба отже надїяти ся, що саме представителї автономічних сторонництв відчують хоч ту одну наглячу конечність, аби висказати ся о плянї міністра скарбу і поробити свої представленя. Міністер скарбу свою задачу одержаня рівноваги в буджетї утруднив собі значно тим, що поставив на першім плянї санацию краєвих фінансів, отже тяжшу річ; бо до удержаня рівноваги в австрийскім буджетї були би вистали простійші зарядженя. Головно в інтересї країв уложив др. Білиньский свій фінансовий плян і о тім автономістичні сторонництва не повинні забувати.

Про ту справу пише „Vossische Ztg.“: Ми-

З міста 1000 храмів Будди.

Японьска новеля Мариетти Маркович.

(Дальше).

Між тим як Лі-Фоо, зломаний болем, закрив лице руками і плакав, відвернув ся сьвященик на бік і зайшов в тїнь чорнолякированого стовпа.

Єго лице було бліде як у мерця.

— На-ій-рія — она —

Єго широка грудь скоро підносила ся і оба ті слова вийшли з его побілілих уст мов на силу видушені.

— Ти любиш На-ій-рію?

Він спитав аж по хвили придавленим голосом.

Коли би Лі-Фоо не був так дуже прибитий своїм власним горем, він був би не міг в ніякий спосіб не добачити глубокого зворушеня вуйка.

Позаяк не зараз відповів, говорив сьвященик дальше:

— Де живе та дівчина тепер? Я чув, що Мін-но-тіє, єї отець, помер, а На-ій-рія була законно заручена з Ям-сті'м, богатим купцем чаю.

Шін-рікі-ша кивнув головою.

— На-ій-рія була заручена, але коли Мін-но-тіє нагло помер, скористала дочка з хвилї свободи і наймила ся у Кіссаї, старої властительки кабарні коло моста Сансійо-Огаші за таночницю.

Матсуне глядів перед себе.

— Отже стала „сімаєю“ (добровільною таночницею)?

— Ямаґата, учитель танців, вивчив єї в кількох тиждfestнях на артистку — она стала его гордостию, перлою его таночниць — найкрасшою з дівчат!

Коли очи Лі-Фоо при згадці улюбленої горіли, грудь сьвященика важко зітхнула.

Лі-Фоо кинув ся перед ним на коліна і благав:

— До вас, вуйку Матсуне, прийшов я о потіху і поміч! Ви маєте силу пошкодити мому суперникови! Помоліть ся щиро до Ніші Гон-ґван-йі — божка, котрого лице кождого дня оглядаєте — нехай він чужинця згладить, нехай его убє власний кінь, жовта зараза навістить его тіло — нехай его огненний змий пожре з головою — —

— Стій — крикнув сьвященик — з того місця проганяний гнів і месть! Проклін упав би на тебе, сину. — Будь терпеливий! Возьми ті цьвіти —

Матсуне приступив до великих ваз коло престола і взяв кілька рожевих цьвітів.

— Занеси їх до храму бога Ікеґамі, молися там побожно вісім днів, годину денно. Так посьвячені листки цьвітів позбирай і старай ся відтак ними обсипати дівчину, де єї найдеш. Коли боги схотять, верне На-ій-рія до тебе.

Своєю білою, делікатною рукою погладив сьвященик голову Лі-Фоо.

— Тепер іди. Мене кличе обовязок.

Коли шін-рікі-шо підняв свою голову з землї, сьвященика вже не було.

Повний радістної надії вхопив Лі-Фоо цьвіти і скоро побіг по камінним помості храму.

З середини стовпа, вирізаного як решітка, глядів Матсуне пригноблений за своїм сестрінцем.

— О молодости! Як легко запускає надія нове коріне в твоїм серци! — Тобі раджу, тебе потішаю, Лі-Фоо — але хто наллє цілющого ліку в мої кроваві рани?

*

— Дай мені „бені“ (червоної краски) і золотої масти на уста, Юмля; також подай мені шпильки до волося з золотих ниток —

Юмля, десятилїтна дівчина, вихована на служницю, вічлива і весела, пильно дула на вугле у великій підставці. Малими щипчиками зручно наложила купу деревного вугля, а тепер клячала перед підставкою на землї, надула сьмішно лице і пробовала дутем розярити грань.

А то не була така легка робота, бо в обширній, хоч низькій комнаті були ще два такі огнища, котрі вже ярили ся, але котрих грань треба було безнастанно піддержувати.

— Но — Юмля?

Хоч весняний холод, котрий і в Японії дає ся прикро відчувати, вже давно минув, дув на дворі студений вітер.

І в Кіото більшість домів переважно з де-

мо заперечень з Відня фактом єсть, що Японія заключила з Австро-Угорщиною войскову конвенцию обовязуючу на случай, коли би одна із сторін була зачіплена Росиєю. Єсть то із сторони Японії род обезпеченя супротив анґлійско-російского порозуміня. Справа та була обговорена за згодою Німеччини в часі побуту князя Коні у Відни, а договор підписав князь Нашімаро в часі свого побуту в Будапешті.

З Будапешту доносять: Зближене Румунії до потрійного союза єсть вже довершеним фактом. До зближеня причинив ся німецкий наслідник престола в часі своеї послідної гостини в Букарешті, а приїзд австро-угорского наслідника престола, якого надіють ся в короткім часі, має то зближене утвердити. Дотеперішна войскова умова буде змінена в постійний політичний союз.

Новинки.

Львів, дня 24-го мая 1909

— Перенесеня. П. Намістник переніс старшого ветеринаря повіт. Йос. Бернштайна з Яворова до Богородчан; — ветеринарів повітових Мих. Охнича з Низька до Хршанова, Лооп. Уріха з Богородчан до Тернополя; Юл. Струтиньского з Лиманової до Львова; Волод. Пясецкого з Бродів до Яворова, Максим. Демашевского з Мисленців до Львова; — асистентів ветеринарийних: Стефана Шварца зі Львова до Лиманової; Мар. Льонґ. Стахурского із Щакової до Низька.

— II. Віцепрезидент краев. Ради шкільної др. Ігн. Дембовский виїхав на кілька днів в цїли відбутя кількох візитаций і взятя участи в торжестві на честь уступаючого з катедри проф. дра Станислава гр. Тарновского. З тої причини не буде приймати в середу дня 26 мая с. р.

— Нові цедули до плаченя податків і инших публичних оплат за посередництвом почтової каси ощадности заведено в наслідок розпоряджения Міністерства з дня 19 марта с. р. Ті нові цедули ріжнять ся від давнійших, друкованих на червонім папери, головно тим, що нема при них карт кореспонденцийних. Можна їх набувати по 2 сот. від штуки в урядах почтових, почтових касах ощадности і у продавців значків почтових.

— З зелїзниці. На шляху Львів-Винники льокальної зелїзниці Львів Підгайці буде завтра д. 25 с. м. заведений знову загальний рух поїздів.

— Загальні збори тов-а „Шкільна Поміч“ у Львові відбудуть ся дня 3 червня с. р. о годині 5 по полудни в комнатах „Рускої Бесїди“ (Ринок 10). На порядку дневнім: 1) Відкрите зборів. 2) Звіт з діяльности товариства за рік 1908 (справоздане секретарске, касиерске і контрольне). 3) Вибір нового Видїлу і контрольної комісиї. 4) Внесеня і інтерпеляциї.

— Просьвітно-економічний з'їзд в Золочеві. Щоби перевести в житє ухвали I всеукраїньского конґресу і застановити ся над потребами золочівского повіту, місцева філїя тов-а „Просьвіта“ скликує на понедїлок, дня 31 мая с. р. (другий день Зелених Сьвят) на 2 год. по полудни просьвітно-економічний з'їзд, в якого програму увійдуть: реферат проф. М. Галущиньского на тему просьвітно-економічної орґанізациї, рад. М. Балтаровича про каси „Райфайзенка“ і нач. М. Лазорка про крамниці сист. „Рочдель“. Видїл просить, щоби всї запрошені явили ся конче. Хто хотїв би брати участь в нарадах а не одержав би через недогляд запрошеня, нехай удасть ся листовно до проф. М. Галущиньского. За видїл: М. Галущиньский, голова. С. Зеліньский, секретар

— Дрібні вісти. Соймовий закон дозволяючий громаді міста Бучача побирати мито від доріг одержав цїсарску санкцию. — Презесом Гал. Тов. господарского вибраний на вчерашних зборах на місце п. Брикчиньского п. Казимир Лясковский 117 голосами на 135 голосуючих. П. Брикчиньского іменували збори почетним презесом. — Волод. Горняк, 9-лїтний син респіцiєнта сторожі скарбової з Глинян, пропав оногди без вісти. — П. Шар. Ґруберова згубила на улици брилянтовий ковток в видї листка вартости 1000 К. — 40-лїтний аґент, Йосиф Пустер у Відни застрілив оногди своїх 3 дрібних дїточок а відтак і себе. Причиною сего страшного вчинку була нужда. — Продовжене недокінчених загальних зборів львівского „Сокола“ відбуде ся в суботу дня 29 с. м. о 6 год. вечером у власній сали. — На ул. Замарстинівскій знайдено вчера недужу старуху Катерину Самаренкову і відставлено на стацию ратункову, де показало ся, що она зі старости вже умирає.— П. Ст. Бальова, жінка посла, згубила в дорозї з двірця на ул. Паньску ковток брилянтовий оправлений в срібло, вартости 1000 К, а п. Рожа Лянґ згубила золоту бразлету з ґранатом. — В Мартинові Новім коло Бурштина у будника зелїзничого Івана Павлюка уродило ся теля з двома головами. Теля живе і здає ся, що дасть ся удержати при житю. — Коло стациї Блюмав в Тироли згоріла 6-лїтна дївчина, на котрій займила ся одїж від искри упавшої з льокомотиви переїзджаючого поїзду. — Купцї Зільбер і Ґольдберґ в Стрию та Сара Германова в Чернівцях збанкротували. — В Альбанї в Сполучених Державах настав в ломах каміня вибух динаміту і згинуло на місци 25 людий, а богато було тяжко покалїчених. — З Петербурга доносять, що в думі внесено проект закона о заведеню григориянського календаря в Росиї. Вибрана торік комісия петербурґскої академії наук заявила ся за зміною календаря.

— Заковяз карку на Буковині. Вижницке староство донесло краевому правительству в Чернівцях, що крім виказаних у Вижници 7 случаїв занедужаня на заковяз карку був ще один, котрий затаєно; занедужала 3 лїтна дитина, котрої тато єсть гризний. Так само донесено і з Кімполюнґа до президиї краевого правительства, що там були два случаї занедужаня на заковяз карку, а в тих один закінчив ся смертию. До Кімполюнґа виїхав протомедик др. Ключенко, щоби розслїдати на місци, як справа стоїть і поробити відповідні зарядженя.

— Значні крадежі. П. К. Кропельницкій

рева, звичайно партерові, з низькими дахами, будовані майже без вийнятку після одного взірця.

Цїла будівля складає ся з дерева, паперу і соломи — всьо легке і движиме, навіть паперові стїни поміж поодинокими комнатами дадуть ся пересувати.

Молода панна, котра кликала свою служницю Юмлю, здавало ся, зовсїм не чула студених продувів, які від часу до часу вдирали ся до комнати крізь тонкі деревляні стїни.

Она сиділа посеред комнати на мягкій соломяній маті, що довкола вкривала поміст; за нею стояла судина з розжареним углем, перед нею широкий лякирований стільчик, на котрім було металеве зеркало.

Без сумніву мусїла она вже брати теплу купіль; широка сїра шовкова материя окривала єї ніжну стать від пояса в долину, між тим як єї молоді груди і плечі були охоронені лише буйним довгим волосєм.

Хоч цїла комната — після наших понять — була цїлковито пуста, на чорно лякированих деревляних стїнах не було видко ніяких зеркал, образів, вікон, а в цїлій комнатї лиш соломяні мати найріжнїйшої величини і краски мусїли заступати столи, крісла і лїжка — то однако знаток японьских звичаїв був би зараз на перший погляд пізнав, що тут мешкає визначна красавиця в богатім окруженю.

Множество менших судин і коробок з слонової кости, перлової матиці і ляку, наповнених пахучими олійками, мастями і пудрами, стояло довкола; дорога мисочка з синього яспісу містила в собі золоті прикраси.

Молода женщина взяла з одної коробки трохи стріпаного білого шовку, умачала его в другій коробці в муку овочу ростини званої „ошірої“ і натерла нею добре лице, шию, рамена і груди.

— Алеж Юмля, мала ящірко, ходиж!

Сьміх і нетерпеливість звучали в тім крику і служниця підбігла до неї, подала червону краску і золотий ляк, звязала волосе пані в оден пучок і почала натирати карк і плечі єї білим „ошірої“.

Подібно як европейскі покоївки і та мала служниця любила в часї тої роботи говорити.

— Ах, яка ти щаслива, На-ій-ріє! Обожана, пещена і люблена, маєш найдорожші убори — лиш до тебе летять цьвіти мужчин і їх серця.

На-ій-рія усьміхнула ся до свого зеркала і потягала мягкою щіточкою, умоченою в рожевій есенциї, по своїх маленьких як у миши зубках. Скінчивши то, взяла товку малу бритву і зголила нею непотрібні волоски в бровах, так що они зовсїм тонкі становили мов дві остро зачеркнені лінійки.

Тепер прийшло „бені“ — червона краска — на єї ніжні овальні лиця, а між тим як Юмля наплїтала буйне волосе на малу підставочку з паперової маси, змаститвши его перед тим камелїєвим олієм, малювала Найрія тонким пензликом свої рожеві уста золотистим ляком. Очивидно, що всїх тих тоалетних штук не треба було, аби красу молодої таночниці зробити більшою. Найрія в своїм шіснайцятім році житя була мов розцвитаюча рожа, а погане мальоване лиця — якого вимагає японьский звичай — лиш затирало єї делїкатні, ніжні черти.

— Яке „уваґі“ (верхна одїж) береш нині, Найріє?

Дївчина повернула свою головку перед зеркалом сюди і туди, віткнула в штучну будову волося тут золоту шпильку, там пестрого мотиля. усьміхнула ся і примилювала ся сама до себе, як правдива дочка Еви.

Ще заки могла відповісти, роздав ся кілька разів в одній подальшій комнатї дому стукіт до скляної шиби. Знак для служби. Юмля вибігла, але вскорі вернула з вісткою:

— Спіши ся, Найріє! Наша пані, Кіссая, велить тобі сказати, аби ти була для Сан-Яма, богатого купця слонової кости, як найвічливійша. Він вже тут; має з собою свояків з Отсу і кількох чужинців!

— Чужинцї — то слово з'електризувало таночницю. Она скоро зірвала ся. Чим скорше побігла до деревляних дверий, за котрими була більша скількість одежи.

Одїла чим скорше „сібуян“ (род широких штанів) „юмаки“ (спідницю) і „чітаґі“ (блюзу).

— Подай вишивану золотом, білу шовкову „уваґі“. Скоро, Юмля! Розправ гладко збірки. — Тепер подай рожевий „обі“ (пояс, що завязує ся в видї метелика на плечи) і поможи менї одїти черевики.

За яких пять мінут була готова. Найрія вхопила великий, сріблом сияючий віер

— Скажи, що іду — —

Коли Юмля послушно вибігла, приступила молода таночниця до одної вази, в котрій були білі хризантеми. Взяла один з найкрасших цьвітів, повідривала з него обережно тонкі делїкатні листочки, зібрала їх на долоню і підкинула їх високо понад себе.

Уважно і блискучими очима глядїла Найрія на спадаючі листки; найбільша їх часть упала простовісно і покрила єї голову і груди.

— Прийде! — скрикнула дївчина радістно і вийшла.

* *

Воздух теплий і якийсь горячково неспокійний.

Лагідно плюскочуть филї Камоґави. Сонце близьке заходу — слабе пурпурове сьвітло губить ся в темряві — вкінци опускає ся прозрачна темна заслона на море домів Кіота.

Чути глухий гомін храмових дзвінків, подивокі, слабі, помішані звуки тут і там, але они такі ріжні від уличного гамору наших міст, що у Европейця, котрий перший раз єсть в Японії, лише збільшають чувство незвичайности.

Тому чувству не могло оперти ся і двох чужинців, одїтих у француські уніформи, хоч они вже від шістьох місяців мали той сам образ перед очима.

Тут великаньске місто; зараз побіч гірска околиця, лїсисті горби, муравою покриті яри і зелені рижові поля, а посеред того всього сотки і сотки камінних веж величавих храмів.

(Конець буде).

вкрадено з помешканя при ул. Клепарівскій ч. 8 книжочку галицкої Каси щадности на 1200 К. — Фредрихови Годельови, Німцеви з Буковини, вкрадено підчас їзди зелізницею торбинку, в котрій було готівкою 1600 К. В виду того не міг він вже їхати до Америки, куди був вибрав ся з жінкою і 6 дітьми і мусів висїсти в Хршанові, де єму начальник стациї п. Корженьовский дав роботу, щоби бодай міг виживити свою численну родину.

— **Репертоар руского народного театру в Бучачи** (лїтна саля в парку). Початок о $7^1/_2$ год. вечером.

Ві второк, дня 25 с. м. „Ревізор з Петербурга“, комедия в 5-ох діях М. Гоголя.

В середу, дня 26 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Монюшка.

В четвер, дня 27 с. м. „Надія“, драма в 4 діях Г. Гаерманса.

— **Хто дістаие нагороду за викрите убийника Штофів?** По убитю Штофів син Штофа з першого подружа, львівский банкір визначив нагороду за викрите убийника в сумі 300 корон. Доси тої нагороди ще ніхто не одержав. По викритю убийника зголосив ся о ту нагороду поручник від жандармерії Горкі, котрий, як звістно, в кілька днів по убийстві подав на поліциї, що у него служив якийсь Федько із стрийского повіта, на котрого поданий опис убийника дуже похожий. Не дасть ся заперечити, що п. Горкі перший навів на слїд Федька Давидяка, але й то треба признати, що на тім скінчила ся вся діяльність п. Горкого а найбільша заслуга у викритю убийника єсть по стороні комісаря п. Лукомского, котрий ужив всяких заходів і трудів, щоби викрити того Федька, котрого і сам п. поручник не знав по назвиску. Отже сю справу нагороди будуть тепер рішати компетентні чинники.

— **Великі огнї.** З Підволочиск доносять, що в ночи з четверга на пятницю около пів до 1 год. вибух там огонь в бензиновім млині Льва Лінкса, віддаленім від осередка міста о який кільометр дороги. Млин той, вибудований перед кількома роками, був заосмотрений в машини найновійшої конструкциї і єго віднаймали від властителя Штекль і Шпайзер. В четвер мимо сьвята млин був в руху і аж вечером о 9 год. млин замкнено, а робітники розійшли ся домів. В ночи вибух огонь на першім поверсі з переду на ліво, де були машини. Мимо всяких трудів місцевої сторожі пожарної, згорів цілий млин зі всіма машинами та складом муки і збіжа. При огни кільканайцять осіб попекло ся більше або менше тяжко, а жінка посесора, Штекльова, зі страху породила сина. Здогадують ся, що огонь був підложений. — З Будапешту доносять, що в місцевости Зашарош-Домео лютив ся минувшої середи страшенний огонь. Згоріли дві церкви, дві школи і 104 доми, а підчас акциї ратункової покалїчило ся або попекло ся кілька осіб.

— **Нещаслива пригода.** З Перемишля доносять: В четвер дня 20 с. м. відбував ся тут фестин „Sokoł-a“, на котрім між иншими забавами стріляно також з фльоберта до мети. Якийсь хлопець замість стріляти в наставлений кружок, вимірив так нещасливо, що поцілив ученика з IV. кляси руської ґімназиї Василя Голейка в долїшву часть черева. Зраненому подав першу поміч лікар др. Долиньский, а відтак відставлено єго до шпиталю. Рана єсть досить небезпечна.

— **Поворот рільних робітників з Прус.** З Кракова доносять, що від кількох днів вертають громади рільних робітників з Прус, де не знайшовши роботи, вертають назад в рідні сторони. Як розповідають вертаючі, в Прусах і в німецких провінциях дуже трудно тепер о роботу з причини масового напливу робітників з Галичини і царства польского в Росиї так, що число прибувших на місце сил робочих переходить значно дійстну потребу. Особливо прикрого заводу дізнають ті з поміж еміґрантів, котрі їдуть до Прус, не зробивши насамперед контракту найму. Було би дуже пожаданим в тім случаю відповідне поучене сільского населеня громадскими старшинами, щоби не виставляти виходців на завід і страту гроший в безуспішнім шуканю роботи в Прусах.

Наука, штука і лїтература.

— **Дуже гарні образи руских князів** потрібні до науки поглядової в школах народних, уложені на основі підручників шкільних продає С. Ґерусїньский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Образи коштують 1 К 20 сот. враз з пересилкою. Гроші посилає ся на адресу: С. Ґерусіньский — Львів, улиця Арсенальска ч. 6.

— **Накладом Рус. Товариства педаґоґічного** вийшов новий молитвенник для дітий і старших. Ціна по 40, 50, 60, 70 сот., 1 К і 1 К 20 сот.

— **Руске Товариство педаґоґічне** доставчає на премії рускі і польскі книжочки, образки і медалики, апробовані Вис. ц. к. Радою шк. краєв. Адреса: Рус. Тов. педаґоґічне, Львів, ул. Мохнацкого ч. 12.

Телеґрами.

Відень 24 мая. Міністер просьвіти Штірґкг виїхав до Кракова, де стане о $^3/_4$ 3 год. по полудни.

Відень 24 мая. Нині відкрито 9-ий конґрес в справі помешкань в присутности представителїв властий і делеґатів всіляких міст.

Петербург 24 мая. (П. А.) На наради делеґатів славяньского з'їзду прибули ческі посли Кльофач, Крамарж, Шайнер, Прайс і Дуріх; Хорват Тресіч-Павічіч; Поляки Дмовский і Ридиґер; Болгари Бобчев і Луканов. Гостий повитав на двірци презес клюбу політичного Крассовский, ґр. Бобріньский і инші.

Льондон 24 мая. До „Times“ доносять з Тегерану: Росия дасть за кілька днів сербскому правительству 100.000 фунтів позички. Яко запоруку обнимає Росия контролю мита.

Венеция 24 мая. Цариця-вдова Мария Федоровна виїхала вчера вечером. На дворець відвела еї анґлійска королева.

Софія 24 мая. Австро-угорский посол ґр. Вальзасіна вручив вчера королеви своє увірительне письмо. В промові своїй зазначив посол, що цїсар Франц Йосиф і австро-угорске правительство інтересують ся живо розвитком Болгариї, котрої король в розважній і мирній дорозі допоміг до узисканя загального признаня независимости. Посол увірив короля о щирій правдивій дружбі свого монарха і висказав своє переконане, що звязь сполучаюча обі держави дасть ся ще більше стїснити.

Король Фердинанд у відповіди дякував за прихильні слова та заявив, що і він бажає того самого що до утреваленя звязий дружби і що зі всякою готовостию підопре дотичні змаганя посла. Просив єго, щоби увірив цїсаря Франц Йосифа о своїм найщирішім привязаню.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{30}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7·25, **8**$^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30** 5·45, **8**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**$^{\underline{15}}$, 5·40, 10$^{\underline{30}}$.
З Черновець: **12**$^{\underline{20}}$, 5$^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **2**$^{\underline{05}}$, 5·58 **6**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10$^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9$^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8$^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8$^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9$^{\underline{25}}$.
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10$^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к сьвята від 16/5 до 12/9 11$^{\underline{45}}$.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**$^{\underline{45}}$, 3$^{\underline{50}}$, **8**$^{\underline{25}}$, 8·40, **2**$^{\underline{45}}$, 3·30 *), 6$^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8$^{\underline{00}}$, 11$^{\underline{10}}$.
До Черновець: **2**$^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6$^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6$^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10$^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7$^{\underline{10}}$, 11$^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6$^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8$^{\underline{29}}$, 11$^{\underline{32}}$.
До Вовкова: 5$^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8$^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8$^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5$^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. (Телефона ч. 527).